

ZABYTKOWY WIADUKT W GNEŹNIE

Zabytkowy wiadukt w Gnieźnie im. ks. Jerzego Popiełuszki ma ponad 100 lat. Zlokalizowany jest w ciągu drogi wojewódzkiej nr 260 (ul. Warszawskiej) nad torami linii PKP, w pobliżu stacji kolejowej, w urbanistycznym, chronionym obszarze konserwatorskim. Jest ważnym elementem komunikacyjnym w miejskiej przestrzeni oraz historii Gniezna, gdyż zachował autentyczny układ przestrzenny, materiał i niepowtarzalne rozwiązania konstrukcyjne.

Korzystają z niego zarówno kierowcy, jak i piesi. Po zewnętrznej stronie dźwigarów kratowych usytuowane są symetryczne chodniki. Architektura obiektu, wpisująca się w stylistykę modernizmu, zachowała najważniejszy element przestrzenny – paraboliczną kratownicę. Podstawowe parametry wiaduku: długość płyty pomostu – 32 m, szerokość obiektu – 14 m, rozstaw dźwigarów – 9,4 m, nośność użytkowa – 30 ton.

Remont, który był przeprowadzony pod nadzorem konserwatora zabytków, nie ingerował w wygląd wiaduku, który w dużym stopniu jest zachowany w oryginale, zwłaszcza zabytkowa kratownica widoczna z poziomu użytkowników. Kolor dobrano w porozumieniu z Miejskim Konserwatorem Zabytków w Gnieźnie, uwzględniając kolorystykę istniejącą w zagospodarowaniu przestrzennym miasta – pierwszej stolicy Polski.

Stalowa, ważąca ponad 190 ton konstrukcja zabytkowego wiaduku była remontowana na drodze dojazdowej, a nie nad torami kolejowymi.

Dwukrotnie przesunięto ją po szynach – centymetr po centymetrze – za pomocą siłowników opartych na podporach. Cała operacja trwała 1,5 godziny. Zastosowana technika umożliwiła przeprowadzenie inwestycji, pozostawiając czynną linię kolejową. Sam proces przesuwania konstrukcji nie zdarza się często, zwłaszcza w centrum miasta, dlatego mieszkańcy Gniezna mieli niebywałą okazję uczestniczenia w takim widowisku. Przeprowadzona modernizacja miała na celu nie tylko poprawę bezpieczeństwa komunikacyjnego, ale również zmianę, która wpłynęła na odbiór obiektu w przestrzeni publicznej.

Ze względów wytrzymałościowych oraz w związku z utrudnionym wykonaniem robót naprawczych nad trakcją, przeniesiono obiekt na południowy dojazd. Najpierw rozebrano warstwę nawierzchni, beton wyrównawczy oraz segmenty montażowe pod konstrukcją nawierzchni, następnie oparto punktowo pod słupkami konstrukcji dźwigarów głównych na tymczasowych podparciach

i za pomocą siłowników przesunięto po przejściowo zamontowanych podporach. Remont polegał głównie na rozebraniu segmentów montażowych oraz na ich oczyszczeniu metodą strumieniowo-ścierną.

Przyjęto również ciekawe rozwiązania technologiczne w postaci tymczasowych kładek dla mieszkańców nad liniami kolejowymi i terenem PKP, dzięki czemu przez cały okres prowadzenia robót zachowany był ruch pieszych. Do ich wybudowania w obrębie nasypu drogowego po wschodniej stronie jezdni, zabite zostały stalowe ścianki szczelne, umożliwiające wykonanie tymczasowych chodników. Ruch pieszych odbywał się w przestrzeni pomiędzy

kratowymi dźwigarami głównymi, po umieszczonym tam drewnianym pomoście. Kładka wyposażona została w obustronne osłony przeciwpożarowe, pełniące jednocześnie funkcję balustrad.

Ostateczna wartość zadania to 8,9 mln zł, a czas przeznaczony na remont obiektu i uzyskanie niezbędnych decyzji administracyjnych, pozwalających na użytkowanie zamknął się w 17 miesiącach. Wykonawcą zadania była firma Mosty Kujawy. Zakres robót obejmował: remont wiaduku, wymianę nawierzchni jezdni oraz chodnika, wymianę elementów bezpieczeństwa ruchu i modernizację oświetlenia drogowego w bezpośrednim sąsiedztwie wiaduku.

PAWEŁ KATARZYŃSKI

Dyrektor Wielkopolskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Poznaniu

Remont wiaduku w Gnieźnie był ważnym zadaniem realizowanym przez nas w latach 2020/2021 i ciekawym widowiskiem dla mieszkańców. Wiadukt jest interesujący pod względem konstrukcyjnym, ma zabytkową – niezmienioną od ponad 100 lat kratownicę. To ważny obiekt w centrum miasta, w ścisłym, chronionym obszarze konserwatorskim. Podejmowane działania wymagały konsultacji z konserwatorem zabytków. Natomiast sam proces przesuwania konstrukcji stalowej w centrum miasta, przy czynnej linii kolejowej nie zdarza się często, był więc dużym wyzwaniem dla wykonawcy. Cieszymy się, że przeprowadzona modernizacja poprawiła bezpieczeństwo komunikacyjne oraz – co równie ważne, wpłynęła na poprawę estetyki przestrzeni publicznej.

